

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. E., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanej **B., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 14 C 75/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. decembra 2008 sp. zn. 12 Co 312/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa sa v konaní domáhala náhrady škody 40 900 Sk, ktorú jej mala spôsobiť žalovaná „odmietnutím uzavretia kúpnej zmluvy k aprílu 2006“, t.j. tým, že až po uplynutí lehoty určenej v § 29a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov previedla do jej vlastníctva ňou užívaný byt. Výšku škody vyčíslila žalobkyňa ako rozdiel medzi sumou, predstavujúcou platby za nájomné od apríla 2006 do marca 2008, ktoré musela platiť ako nájomníčka bytu, a sumou predstavujúcou súhrn platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv, ktoré by v uvedenom období bola platila ako vlastníčka bytu.

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 30. septembra 2008 č.k. 14 C 75/2008-99 žalobu zamietol. V odôvodnení uviedol, že dokazovanie nepreukázalo, že by žalovaná previedla vlastníctvo bytu na žalobkyňu oneskorene (po uplynutí dvojročnej lehoty podľa § 29a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov). Keďže zo strany žalovanej nebola porušená právna povinnosť, nevniklo žalobkyňi právo na náhradu ňou

tvrdenej škody. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa neopodstatnenú žalobu zamietol. O povinnosti žalobkyne nahradiť žalovanej trovy konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala žalobkyňa odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 18. decembra 2008 sp. zn. 12 Co 312/2008 napadnutý rozsudok potvrdil a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na podklade vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav, ktorý aj správne právne posúdil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v konaní nepreukázala porušenie právnej povinnosti žalovanou, v dôsledku čoho nebol naplnený predpoklad pre jej úspech v konaní. Náhradu trov odvolacieho konania žalovanej nepriznal, lebo nepodala návrh na rozhodnutie o jej priznaní.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. namietajúc, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Na rozdiel od súdov vychádzala z názoru, že dvojročná lehota na prevod vlastníctva bytu podľa § 29a ods. 1 zákona č.183/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov začína plynúť nie od podania poslednej žiadosti o prevod vlastníctva bytu, ale od podania prvej žiadosti o prevod vlastníctva bytu (ktorú podala už v lete 1996). V dovolaní spochybnila tiež úplnosť skutkových zistení súdu o jej nedoplatku na nájomnom a na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu. Uviedla, že už koncom roka 2002 nemala voči žalovanej žiadny nedoplatok a že žalovaná voči nej len účelovo evidovala nepreukázaný nedoplatok 6 875 Sk. Z týchto dôvodov žiadala zrušiť tak dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovolaním žalobkyne je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné; prípustnosť jej dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

Dovolanie žalobkyne by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné. Prípustnosť dovolania ale nezakladá samo tvrdenie dovolateľa o existencii procesnej vady tejto povahy; rozhodujúcim je zistenie, že v konaní skutočne k predmetnej vade došlo.

V podanom dovolaní sa nenamieta, že v konaní došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a existencia vady takejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Pokiaľ žalobkyňa vychádzala z názoru, že prípustnosť jej dovolania zakladá samo (ňou tvrdené) nesprávne právne posúdenie veci, dovolací súd uvádza, že právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nezakladá ani neúplnosť skutkových zistení alebo nesprávnosť skutkových záverov súdov nižších stupňov. I keby teda súdy (prípadne) neúplne zistili rozhodujúce skutkové okolnosti, nezakladalo by to prípustnosť dovolania žalobkyne.

Z dôvodov vyššie uvedených odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Žalobkyňa nebola v dovolacom konaní úspešná, preto jej nevzniklo právo na náhradu trov tohto konania; právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo procesne úspešnej žalovanej (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. októbra 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková